

Скарбничка

Поїздка до лісу

Чи любите ви ходити до лісу? Він чудовий кожної пори року. Як у ньому красиво! Навіть спів пташок особливий.

А влітку дуже багато ягід. Тут і суниці, які ніби припрошують: «Зірвіть нас, не пройдіть повз!» Крім того, у лісі дуже багато малини. Дозрілі китяги ягід нахилиють тоненькі стебельця аж до самого низу. А вдаліні, під кущиками, сп'ялися на ніжки грибочки.

Повітря в лісі особливе. І вже про все забуваєш, вдихаєш його і милуєшся красою, яку створив Господь.

Якось до лісу виявила бажання поїхати велика сім'я зі своїми друзями. У родині зростає семеро дівчаток – сестричок.

Готувалися до цієї поїздки й дорослі, і дітки. У всіх був гарний настрій, особливо в дівчаток. Хотілося швидше потрапити до лісу, назбирати грибочків, нарвати квітів, подихати свіжим повітрям.

У кожного була своя мрія. Дівчинка Сніжана міркувала: «Мерщій би до лісу, щоб назбирати повного кошика грибів!» Ця дівчинка енергійна, хоч інколи самовпевнена. Вона знала: щойно вони приїдуть до лісу, гаяти

часу не буде, нахилитиметься над кожним кущиком, шукаючи грибочків, щоб її кошик наповнився якнайшвидше.

Цей довгоочікуваний час настав. Нарешті вони приїхали в ліс. Як же тут гарно! Не можна було не милуватися красою природи!

Утім, слід пам'ятати: у лісі потрібно орієнтуватися, щоб не заблукати. Про це добре знали дві бабусі, які поїхали з дітьми та внуками. Вони неодноразово наголошували: «Дівчатка, далеко не відходьте! Тримайтеся разом. Перегукуйтеся».

Спочатку так і було. Збирали гриби недалеко один від одного. Раділи кожному знайденому грибочку та приносили до бабусі, щоб переконалися, що отруйний гриб не потрапив до кошика.

Через певний час члени родини вирішили пообідати. Зібралися всі на галявині, і кожен показував, які гриби назбирав і скільки.

Дівчинка Сніжана спостерігала за кожним. Вона навіть не захотіла показати гриби, які назбирала, бо їх було мало.

Обід був смачним. Їли всі із задоволенням, бо вже встигли зголодніти. Після невеликого

перепочинку всі знову розійшлися по лісу. Утім, забули про пересторогу. Усе менше й менше перегукувалися між собою. Дівчинка Сніжана вирішила докласти зусиль, аби назбирати найбільше грибів. І непомітно вона відійшла від своїх рідних. Їй навіть сподобалося – ніхто не заважає, та й грибочки є. А коли вже не було чути голосів членів родини, злякалася... «Як же їх знайти?» – думала Сніжана. Почала гукати, але марно. Далеко зайшла. Тут вона згадала, що в скрутних ситуаціях рідні звертаються до Бога в молитві. Вона почала молитися.

А члени родини занепокоїлися, адже протягом тривалого часу не чули голос Сніжани. Вони почали її шукати, вигукуючи ім'я на увесь ліс.

Слава Богу, дівчинка знайшлася. Скільки було радощів! Обнімали, цілували її. Найщасливішою була Сніжана, вона раділа, що отримала відповідь на молитву і, нарешті, знову з рідними.

Любі дітки! У різних випадках свого життя молитесь Господу. Він вас почує і допоможе.

Людмила Мілютенко

РЕЖИМ УПОВІЛЬНЕНОЇ
ЗЙОМКИ 3

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ
ПРИКЛЮЧЕННЯ В ДЕРЕВНІ 4

ВІЛЬНИЙ РАБ 6

ВРЕМЯ ПОСЛУШАНИЯ 7

ВЫСШАЯ СТЕПЕНЬ ЛЕНИ 8

КОМАХИ ТА ИНФЕКЦИИ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

У ГОСТЯХ У БАБУСИ
ОРИСИ 10

1 червня –
День захисту
дітей

Летняя тропинка

На тропинку ежик выскочил колючий.
До чего потешный! Слышишь, как пыхтит?
Дедушка, сегодня я такой везучий!
Кто еще нас дальше в роще восхитит?

Вот, домой вернемся – сразу нарисую
Всех, кого нам встретит нынче довелось.
Ты мне дашь тетрадку в клеточку коую?
Вот бы нам попался здесь еще и лось!

Слава Богу, лето впереди большое,
Мы еще здесь будем, дедушка, не раз.
Знаешь, благодарен Богу всей душой,
Что приехал снова я к тебе сейчас.

ГЛАВНОЕ –
НЕ УПРЯМИТЬСЯ

2

ПАНТЕРА
В ЗАРОСЛЯХ

5

6

ПОМІЧНИКИ

ГЛАВНОЕ - НЕ УПРЯМИТЬСЯ

Все животные и птицы во дворе у бабушки Полины жили дружно: никто никого не кусал, не клевал, не прогонял. Кот Рыжик дружил с собакой Тузиком, потому что, когда они были маленькими, то пили с одного блюдца молоко. Коровы Белка и козочки Пуны и Буруля тоже никого не обижали. И гусей, и курочек тоже никто не обижал. Даже когда у курочки Пеструшки появились маленькие пушистые цыплята, кот Рыжик позволял им гулять перед самым своим носом, спокойно продолжая греться на солнышке.

Но вот хитрый соседский кот Вася уже несколько раз получал по носу от бабушкиного петуха Капитана за попытку похитить цыпленка. На некоторое время такая защита сдерживала охотничий нрав Василия. Но когда его нос переставал болеть, он снова подкрадывался к бабушкиному двору в надежде похитить такой желанный желтенький комочек. Пеструшке и Капитану приходилось все время быть начеку. И как только приближалась опасность, они сразу же громко звали деток под мамины крылья.

Да вот беда, один цыпленок оказался очень упрямым. Сколько ни зовут его родители, он не спешит в укрытие. Уже несколько раз папа Капитан спасал его. Но ведь может случиться, что кот Василий окажется проворнее, и тогда папа-петух не успеет помочь!

Знаете ли вы, ребята, что упрямым быть очень опасно. Почему? Да потому что упрямый человек никого не хочет слушать. Он очень самоуверен и считает, что ему нечего бояться, хотя на самом деле даже никогда не задумывается над тем, чтобы соблюдать простые правила безопасности. А ведь без их соблюдения нас повсюду будут подстерегать опасности.

Самый маленький внук бабушки Полины, Андрюша, родился и жил вместе со своими родителями, бабушкой и дедушкой на краю небольшого села. Когда родители взяли его в первый раз в гости к своим родственникам, живущим в большом городе, они хотели научить его некоторым правилам. Но он совершенно не хотел их слушать, потому что это казалось ему скучным.

Когда же они вышли из автобуса, который привез их в город, Андрюша растерялся. Тут было так многолюдно и шумно, что Андрей сказал родителям, что он хочет домой. Он совершенно забыл о том, что говорили ему папа и мама. А, скорее всего, ему даже нечего было забывать, потому что он в своем упрямстве их просто не слышал. Однако, если бы он не упрямился, то мог вспомнить: так многолюдно только на автовокзале. Ему просто нужно было держаться за мамину руку, чтобы не потеряться. Когда они наконец-то добрались к своим родственникам, Андрюша немного успокоился, потому что во дворе его двоюродных братьев было довольно спокойно и уютно, не было никакого шума, если не считать их собственные восторженные голоса, когда они стали бегать друг за другом в игре.

Нам нужно научиться не упрямиться, но быть внимательным к тому, что говорят родители, воспитатели в детском саду, учителя в школе. Ну и, конечно же, Бог, Который говорит с нами со страниц Своей Книги книг – Библии.

Логика

Найди в каждой строчке лишнее и обведи в кружок.

Кроссворд

1 >									
2 >									
3 >									
4 >									
5 >									
6 >									
7 >									
8 >									
9 >									

Внимательно рассмотри всех насекомых на поляне и разгадай кроссворд.

Борьба молекул

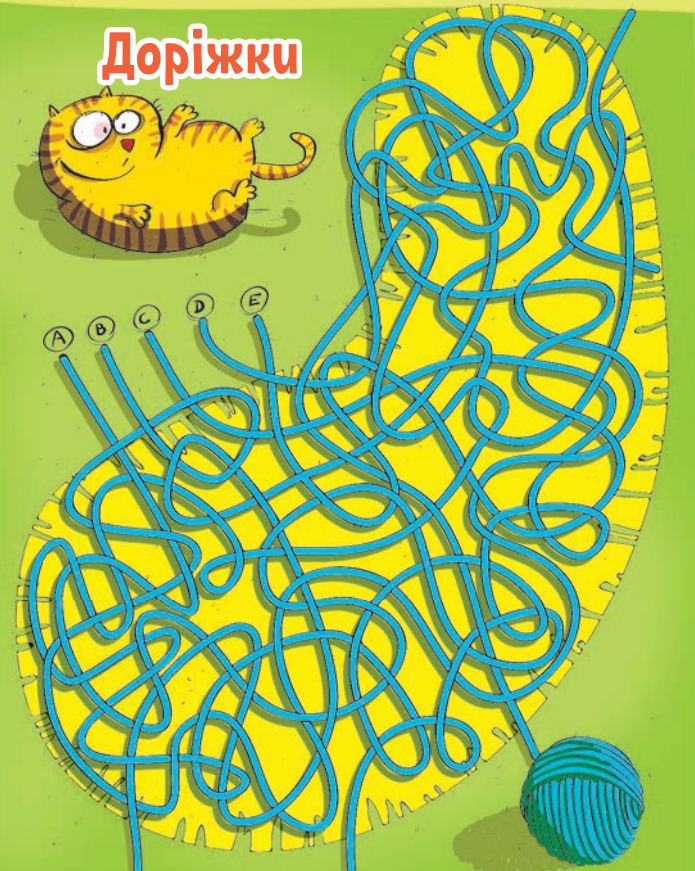

Ти коли-небудь мив руки без мила? На жаль, води недостатньо, щоб відмити часточки бруду, які злиплися із жировим шаром твоєї шкіри. Вода не розчиняє жир, він не змішується з водою. Коли молекула води прагне забрати з поверхні твоєї шкіри молекулу жиру і спрямувати її до каналізації, молекула жиру «сміється», знаючи, що самотужки воді її не подолати! Необхідна допомога сил особливого призначення – мила.

Кожна молекула мила добре «озброєна» для того, щоб поєднати воду із жиром. Вона бореться за молекулу води і водночас обволікаючи молекулу жиру. Мило – речовина, яка поєднує воду і жирний бруд на твоїх руках. Ти треш руки, мило захоплює молекули жиру й чекає на воду, котра змиває все з твого тіла.

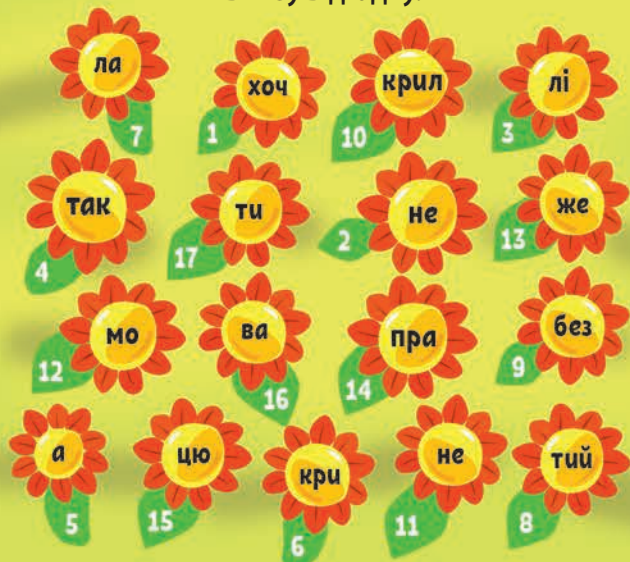
Пам'ятай: «Чистота – запорука здоров'я».

Доріжки

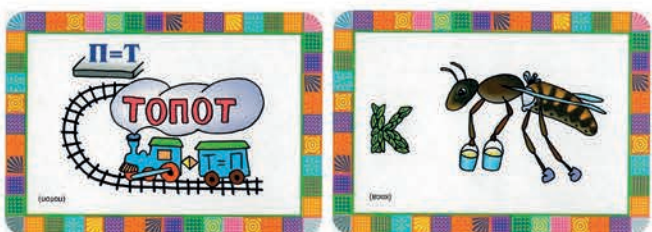

Склади літери

Прочитай по складах загадку та напиши
внизу відгадку.

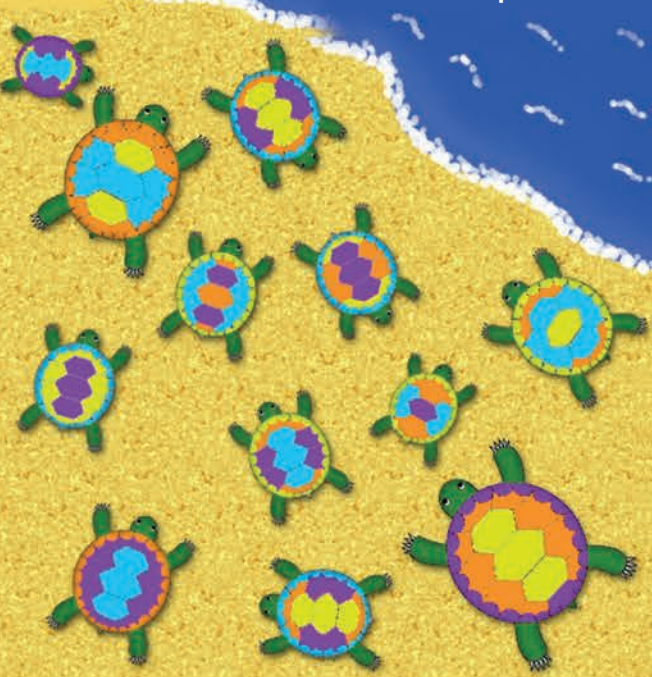

РЕБУСЫ

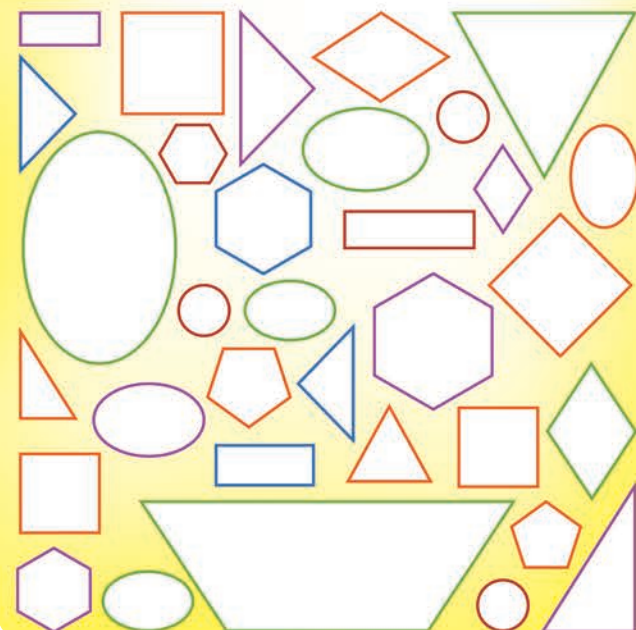
ЧЕРЕПАШКА

Найди двух одинаковых черепашек.

Кораблик

Уважно розглянь зображення і розмалуй тільки ті геометричні фігури, з яких кораблик складається.

Режим уповільненої зйомки

Дуже цікаво спостерігати в режимі уповільненої зйомки, як тварини хлещуть воду. Собаки при цьому мочать не лише морду й вуса, а й вуха, якщо вони в них довгі, а коти «виходять сухими з води». Як їм це вдається? Кішка висуває язик, вигинаючи кінчик у формі літери L. Тварина не занурює його в рідину, а лише торкається її поверхні. Потім вона швидко втягує язик, а за ним тягнеться стовпчик рідини. Це фізичне явище називається адгезією. Під дією сили тяжіння цей

стовпчик розривається й падає, та кішка встигає закрити рот, щоб упіймати краплю, яка зависла на язичку. Кішки повторюють цю дію, доки не втамують спрагу, хлещучи зі швидкістю чотири рази в секунду і захоплюючи за один раз 0,1 мл рідини.

Бог неначе вклав у свідомість кішок знання законів фізики. Рухом язика кішки знаходять баланс між силою гравітації, від якої вода падає дотолу, і силою інерції, за якою рідина тягнеться за язиком.

Гугол – это число, изображаемое единицей с сотней нулей. Если у тебя все в порядке с математикой, ты сможешь записать его короче –

10^{100}

Но можешь ли ты представить, насколько огромно это число? Можно сказать, что гугол – это число, приближающееся к бесконечности, но все же не достигшее ее. Даже не знаю, справится ли какой – нибудь калькулятор с таким числом. А название «гугол» придумал девятилетний мальчик Милтон Сиротта по просьбе своего дяди, математика Эдварда Казнера.

Что общего у гугола с «Гуглом»?

На английском языке гугол пишется как «googl», и создатели известной поисковой системы хотели назвать ее именно так, чтобы подчеркнуть ее бесконечную базу данных. Говорят, что один из создателей просто допустил орфографическую ошибку, регистрируя домен, поэтому поисковик называется не «Гугол», а «Гугл»!

Що не можна купити за

ГРОШІ

Найскладніший орган нашого тіла – той, який керує роботою усього організму. Це наш мозок. Завдяки його багатофункціональності він став моделлю, яка надихає вчених на різноманітні технічні та наукові винаходи. Так з'явився комп'ютер, без якого важко уявити сучасне життя.

Мозок не відчуває болю, хоч саме він повідомляє про нього. На 80% наш мозок складається з води, тому при обезводненні в нас болить голова. Мозок не відпочиває вночі, навпаки, він працює ще активніше, ніж удень. У мозку накопичується вся інформація, яка сприймається нами упродовж усього життя. Мозок

у людини росте до 18 років і втрачає близько 10 000 нейронів щоденно, проте він здатен виробляти нові.

На жаль, більшість людей використовує лише малу частину можливостей свого мозку. Ніщо не може зрівнятися з добре розвинутим інтелектом – ні слава, ні багатство. Адже щоб правильно розпоряджатися багатством, потрібен розум!

Є люди, котрі вважають, що за гроші можна купити все. Утім, вони помиляються. Розум, мудрість чи новий мозок купити неможливо, якою би багатою не була людина.

Використовуй свій мозок, навчайся, читай, готуйся до великих справ!

Приключения в деревне

1

ЗАДАНИЕ

Обведи по точкам и раскрась рисунок.

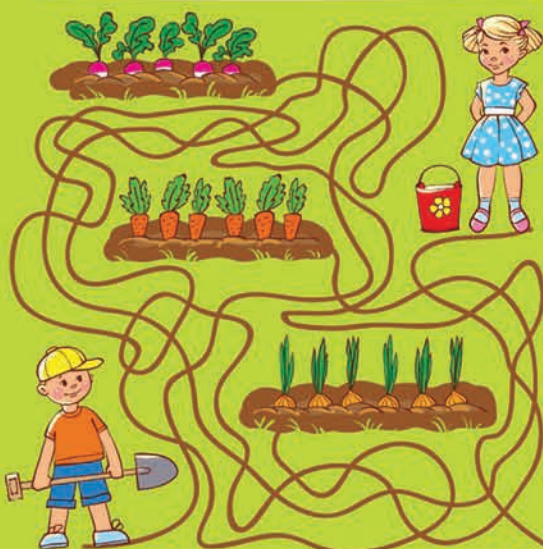

2

ЗАДАНИЕ

Приезжая к бабушке в деревню, ты, наверное, часто помогаешь ей по хозяйству. И огород – не исключение.

Определи, какую грядку бабушка поручила полить внучке, а какую – вскопать внуку?

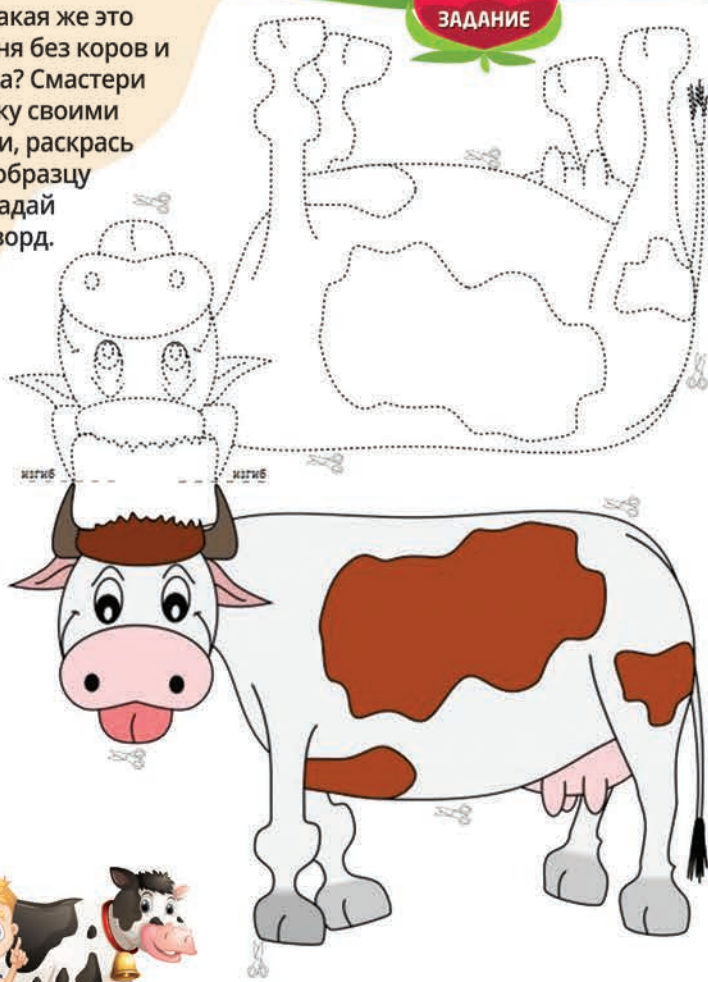
Какие овощи спрятались на рисунке? Раскрась те, из которых твоя бабушка варит борщ.

3

ЗАДАНИЕ

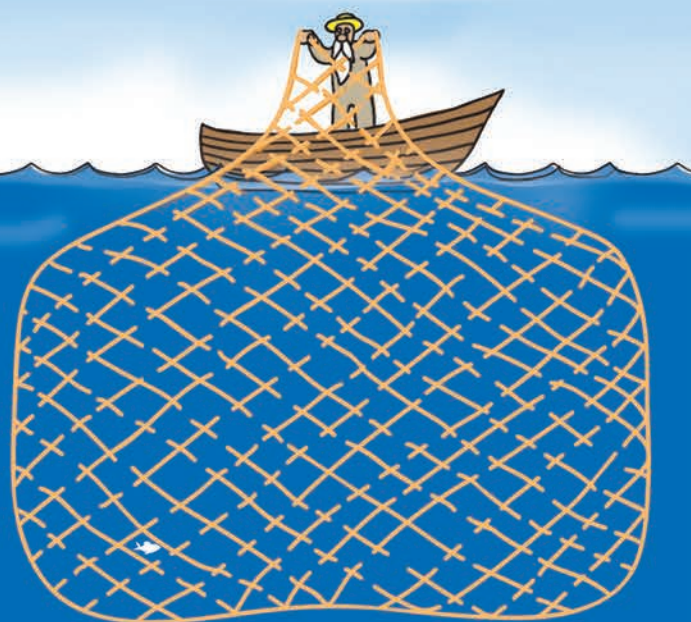
Ну и какая же это деревня без коров и молока? Смастери коровку своими руками, раскрась ее по образцу и разгадай кроссворд.

4

ЗАДАНИЕ

А ты любишь ходить на рыбалку с дедушкой? Такой досуг украсит любой летний солнечный денек, особенно если рыбалка радует богатым уловом. Помоги дедушке вытянуть пойманную рыбку.

5

ЗАДАНИЕ

Кроссворд

1							
2							
3							
4							
5							
6							

Вопросы к кроссворду:

1

Догадайтесь, кто такая? Белоснежная, густая. Сливки взбили утром рано, Чтоб была у нас _____

2

Я в стаканчике, рожке, Вкусное и нежное. Сделано на молоке, Чаще – белоснежное. В морозилках проживаю, А на солнце сразу таю.

3

Бутербродов без него Просто не бывает. В каши разные его Часто добавляют. Мажется легко оно, И, конечно, ясно, Имя есть ему одно, Это имя: _____

4

Он рыхлый, белоснежный, На вкус бывает нежный, С ним делают пирог, Зовут его _____

5

Не надеясь на прививки, Мы употребляем _____

6

В удивительном продукте Есть и молоко, и фрукты В нем бывают понемногу. Что же это? Это _____

6

ЗАДАНИЕ

Найди отличия на картинках.

Пантера в зарослях

— Мама, ты надолго? — спросила Мелинда, наблюдая за тем, как мать укладывает в сумку медикаменты и перевязочные материалы.

— Не знаю, родная, — ответила мама. — Наш сосед сказал, что при падении с лошади его сын серьезно пострадал.

Остановившись на мгновение, женщина посмотрела на свою дочь.

— Судя по всему, следует ожидать резкой смены погоды. Думаю, Завулону лучше заблаговременно пригнать корову с пастбища и привязать у сарая. Если начнется буря, он сможет ее пододти прямо там.

— Не волнуйся, все будет хорошо. Хотя, как подумаю, что придется сегодня ночевать одним, то становится не по себе.

— Конь уже готов, мама, — забежав в дом, сказал Завулон. — Тебе лучше поторопиться, скорее всего, будет буря.

— Сынок, поддерживай огонь в печи и заранее подои корову. С наступлением темноты всем лучше оставаться в доме. Мне нужно спешить!

Стоя в дверном проеме, дети смотрели вслед матери. Потом Мелинда спросила брата:

— Ты не мог бы разжечь огонь в печи? Тебе стоит принести в дом охапку дров, чтобы в темноте не пришлось выходить на улицу. Это не очень приятно, особенно сейчас, когда в окрестностях бродит пантера. Ты слышал ее рычание прошлой ночью?

— Ты еще спрашиваешь! — ответил Завулон. — Именно поэтому я хочу еще засветло подоить корову.

— Люди рассказывают, что в округе появилась раненая охотниками пантера. Такой зверь особенно опасен!

Прихватив ведро, Завулон шагнул в вечерние сумерки. В поисках коровы он взглядом окинул узкий каньон. Однако ее нигде не было видно. Завулон побежал по тропе, ведущей к оросительному каналу. Ветер был холодным и пронизывающим. Добравшись до места, мальчик обнаружил, что их коровы здесь нет, но лежала его лопата, которой он несколько дней назад рыл канал. Он решил немного отдохнуть, прежде чем взбираться обратно на гору. Завулон прилег и задремал. Мальчик не знал, сколько времени прошло, прежде чем раздавшийся рядом приглушенный хлопок разбудил его. Сонными глазами Завулон посмотрел вправо и похолодел от страха — неподалеку от него к земле, рыча, припал хищник. Прямо на мальчика устремилась пара хищных глаз. «Раненая пантера! — лихорадочно пронеслось в голове мальчика. — Что делать? Господи, помоги!»

Завулон заметил забытую им лопату, которая лежала на расстоянии вытянутой им руки. Однако в то мгновение, когда мальчик потянулся за ней, пантера издала оглушительный рев и бросилась вперед. Нащупав металлическую рукоятку лопаты, мальчик крепко сжал ее. В следующее мгновение, увернувшись от хищника, он уже карабкался вверх по стенам канала. Обернувшись, он увидел

рядом с собой пару светящихся глаз. Сжав лопату в руке, ее черенком мальчик нанес хищнику удар, затем еще один. Пантера, не ожидавшая встретить столь решительный отпор, попятилась назад. Круто развернувшись, зверь пустился наутек.

Влетев в хижину, Завулон захлопнул за собой дверь и запер ее на задвижку. Затем он опустился на пол. Впервые в жизни он потерял сознание.

— Что? Где я? — тяжело дыша, прохрипел он. Мальчик попытался встать, но у него ничего не вышло. — А где корова?

— Тише, все хорошо, — услышал он голос сестры. — Корова в коровнике. Она сама вернулась. Я даже успела ее подоить. Я очень беспокоилась о тебе. Неужели ты встретился с раненой пантерой? Расскажи, что произошло.

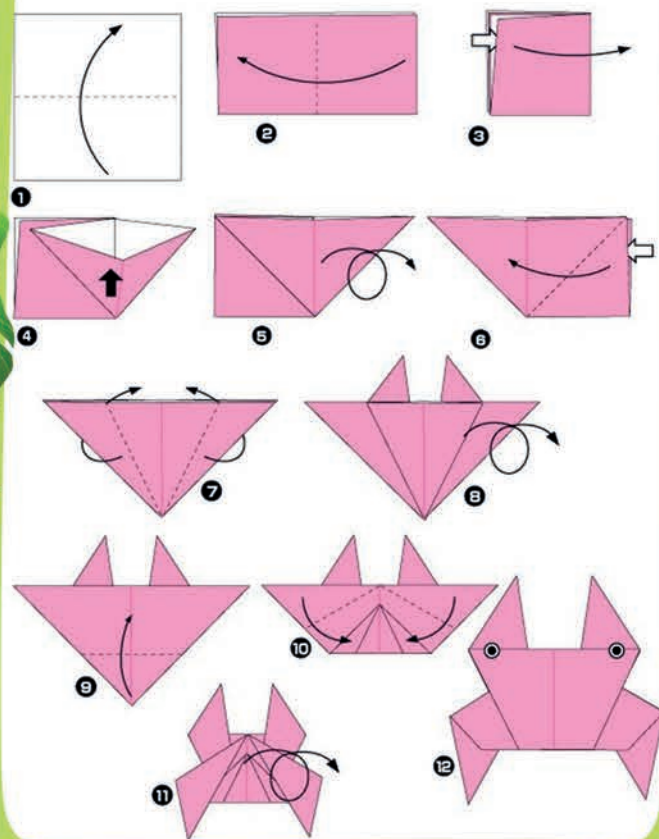
Стояла глубокая ночь, а Завулон и Мелинда все сидели рядышком, греясь у старого камина. Снаружи бушевала буря, а в хижине было тепло и уютно. Временами ребята вздрагивали — то ли от заунывного свиста ветра, то ли от рыка пантеры.

— Ты слышал? — шепнула Мелинда. — Наверное, это раненая пантера, которая набросилась на тебя. Я так благодарна Богу, что Он сохранил нас, ведь еще немного, и я отправилась бы искать тебя...

— Мы всегда должны помнить, что Бог слышит наши молитвы и отвечает на них. Ведь я ни за что не смог бы противостоять пантере своими силами.

ОРИГАМИ

Следуя схеме, сложи крабика.

Лабіринт

Знайди дорогу до намету.

Тобі знадобляться:

- 1 ножиці;
- 2 кольоровий папір;
- 3 чорний фломастер;
- 4 аркуш білого паперу (А-4);
- 5 клей.

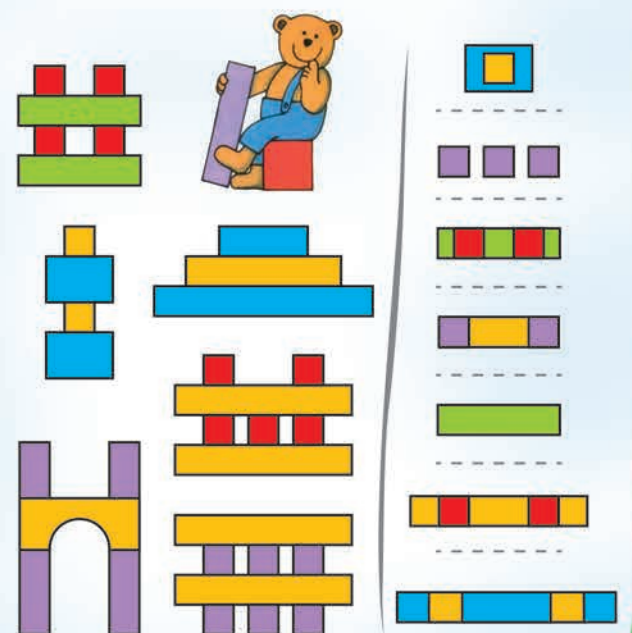
Паперові жирафи

З аркушів паперу зроби конуси, використовуючи клей, щоб склеїти верхню та нижню частини. Відріж знизу зайву частину паперу, на якій намалюй фломастером голову жирафа. З коричневого паперу виріж плями для тулуба тварини. Наклей їх на конуси. До верхньої частини конуса приклей намальовану і вирізану тобою голову жирафа. Можеш виготовити кілька таких тваринок.

Логіка

Подивися на зображення і визнач, який вигляд зверху буде в кожній фігури. Проведи лінію.

**Розфарбуй
за цифрами.**

Знайди на малюнку

Лабіринт

Помічники

В одній сім'ї трапилося нещастя. Річ у тім, що в цій сім'ї якраз не було вдома батька, старша донька виїхала навчатися в інститут, мати була на милицях після того, як зламала ногу, упавши з ганку. Удома допомагати мамі залишилися лише два сини дев'яти й шести років. Обидва хлопчики нещодавно перехворіли і були ще слабкі. Лікар наказав їм не виходити з дому. Хлопчики любили сидіти біля вікна і спостерігати за тим, що відбувається на подвір'ї.

Раптом дев'ятирічний Мишко побачив, що з сараю підіймається дим. Мама теж за запахом диму здогадалася, що десь щось горить. Горіла ж суха

трава поблизу сараю, і вітер міг ось-ось перекинути вогонь на сарай.

Хлопчики схопили кожен по відрі й побігли до струмка, який був на відстані ста метрів від сараю. Поряд із сараєм, під повіткою, стояв бензиновий бак і трактор. У батька були машини, за допомогою яких він працював на своїй фермі.

Вогонь швидко розповсюджувався, і хлопчики ледве встигали носити воду своїми відерками. Обидва дуже втомилися від цієї роботи і з кожним кроком все старанніше молилися, щоб Господь допоміг їм. Братам вдалося погасити вогонь вчасно, доки він не дійшов до сараю і бензинового бака.

Трава продовжувала горіти, але вітер змінив напрям і відвів вогонь у бік струмка, де він і згас.

«Мої сміливі пожежники!» – говорила захоплено мама, повільно рухаючись на своїх милицях. Вона приготувала синам смачний напій і зателефонувала лікарю, щоб той прийшов і перевірів стан здоров'я її хлопчиків, які нещодавно перехворіли. Лікар, оглянувши хлопців, сказав, що стан здоров'я задовільний. Мама зраділа.

Тато, повернувшись надвечір, не міг нарадуватися своїми синами, які проявили мужність і сміливість. Старший хлопчик розповідав татові про все, що сталося, акцентуючи на тому, що вони молилися Ісусові про допомогу, і Він допоміг їм.

Вільний раб

У ті далекі роки, коли на землі ще існувало рабство та работоргівля, на один з ринків привезли молодого раба. Це був високий, міцної статури негр. Його господар помер, тому всі раби продавалися на ринку іншим рабовласникам. Продавали з молотка, тобто тому, хто заплатить більшу суму. Ожк Джо ненавидів це, а також свої ланцюги та владу, яка дозволяла торгувати людьми, немов худобою! Він ненавидів це жахливе приниження людини.

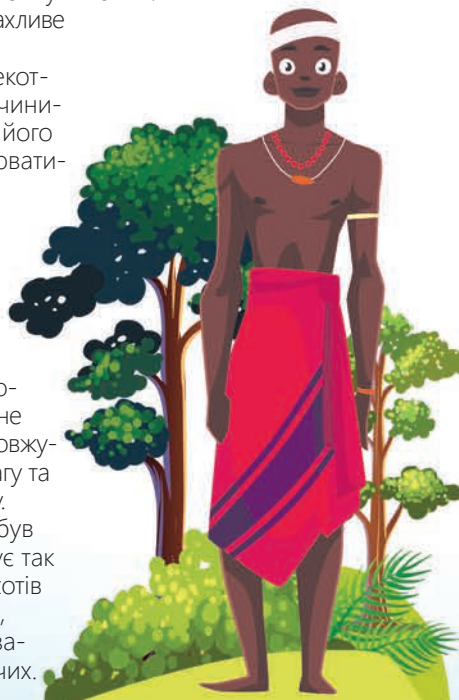
Стоячи на площі під спекотним сонцем, він вирішив чинити опір, боротися, і, якщо його хтось купить, він не працюватиме на нового господаря.

Раптом торговець назвав його ім'я та почав описувати Джо покупцям: «Джо – чудовий юнак, він сильний, може багато працювати...» «Я не буду працювати!» – голосно промовив Джо. Та продавець не звернув на це увагу і продовжував розповідати про вік, вагу та зріст раба, набиваючи ціну.

Ціна піднімалася, Джо був здивований, що він коштує так дорого. Кількість тих, хто хотів придбати собі цього раба, зменшувалася, і нарешті залишилося лише двоє охочих.

Коли прозвучала дуже висока ціна, за яку покупець погодився купити Джо, його продали.

«Я не буду працювати!» – упевнено сказав Джо. – Ви можете мене побити, та я не працюватиму». Новий господар мовчки вів його далі, не звертаючи уваги на вигуки раба. Усю дорогу Джо повторював: «Я не буду працювати, навіть якщо ви мене будете бити!»

Нарешті вони прийшли, та замість того, щоб відвести раба в приміщення для рабів, господар підвів його до чистого будинку і сказав:

– Ось тут ти житимеш.

– Це для мене? – запитав Джо. – Дякую, але я не працюватиму!

– Тобі не потрібно працювати, живи тут, скільки захочеш.

– І ви не примушуватимете мене працювати? – перепитав Джо.

– Ні, я купив тебе, щоб зробити вільним, – відповів господар.

– Щоб я став вільним? – дивувався Джо. – Як я зможу вам віддячити?

І Джо опустився перед новим господарем навколішки зі словами:

– Я готовий служити вам усе своє життя!

Відтоді Джо став найвірнішим слугою свого нового господаря, котрий ніколи не мав кращого працівника. Ніхто не примушував раба працювати, проте він сам хотів працювати для того, хто подарував йому волю.

Те, що зробив господар для Джо, Христос зробив для кожного з нас.

ВРЕМЯ ПОСЛУШАНИЯ

Артур Максвелл

Было время каникул, и вся семья отправилась на озеро. Мама, папа, дядя Альберт, бабушка и Барбара сняли чудесный коттедж неподалеку от прекрасного песчаного пляжа.

Дни стояли теплые и ясные, и все были бы счастливы, если бы только Барбара не доставляла всем неприятности. Проблема заключалась в том, что она не делала того, что ей говорили. Наверное, она считала себя слишком взрослой, для того чтобы принимать во внимание мнение других, хотя на самом деле она была всего лишь маленькой девочкой.

Если мама звала ее ужинать, она слонялась вокруг коттеджа, пока маме не пришлось разыскивать ее. Если мама просила дочь немного помочь ей на кухне, Барбара сначала занималась тем, что было приятно ей, а уж потом выполняла мамину просьбу. Казалось, ей вообще не приходила в голову мысль о том, что если мама о чем-то ее просит, то она ожидает, что дочь тут же это выполнит.

В один прекрасный день все оделись в купальные костюмы, чтобы отправиться купаться на озеро. Все, кроме Барбары.

Она заявила, что с большим удовольствием посидит на берегу.

Когда мама, папа и дядя Альберт были готовы войти в воду, мама предложила:

– Давайте сначала поиграем с Барбарой на мелководье, а потом поплаваем, пока она будет с бабушкой.

— Прекрасно,— согласился папа.— Барбара, пошли поплещемся.

Думаете, Барбара тут же пошла в воду? Вовсе нет.

В тот момент ей захотелось поиграть в песке, посидеть рядом с бабушкой, заняться чем угодно, но только не тем, что предлагали ей мама и папа.

— Пошли, дорогая,— снова позвала мама.— В воде так хорошо, тебе понравится. Пошли же.

— Нет, — заявила Барбара, — я хочу делать пирожки из песка.

— Этим ты можешь заняться позже. Пойдем поиграем в воде, пока мы все здесь.

— Нет, — повторила Барбара, — не хочу.

— Хорошо, — сказал папа, — пусть остается. Поплыли.

– Поплыли, – поддержал его дядя Альберт.

Итак, мама, папа и дядя Альберт дошли до глубины, нырнули в воду и поплыли.

Только после того, как они отплыли достаточно далеко, Барбара решила, что хочет присоединиться к ним.

– Мамочка, я иду!– крикнула она и вошла в воду.

– Вернись обратно!– окликнула ее бабушка, но Барбара

не обратила на ее слова никакого внимания. Она отдалялась от берега все дальше

и дальше, и с каждым шагом вода поднималась все выше и выше.

Тут мама заметила дочь.
— Возвращайся назад! Воз-

вращайся назад!— закричала она.

Но Барбара продолжала идти вперед, вода уже покрывала ее плечи.

– Возвращайся обратно! –
закричал папа.

– Немедленно возвращайся! – закричал дядя Альберт.

И вдруг, совершенно внезапно, Барбара исчезла. Она ступила в яму и скрылась под водой.

В следующий момент мама, папа и дядя Альберт, онемев от ужаса, кинулись к месту происшествия. Бабушка тоже поспешила на помощь, не обращая внимания на то, что вода замочила подол ее платья.

Дядя Альберт первым достиг того места. Нырнув под воду, он нашел там Барбару и вытащил ее на поверхность. После чего вынес девочку на берег, и все начали по очереди раскрывать и откачивать ее, пока она не начала дышать.

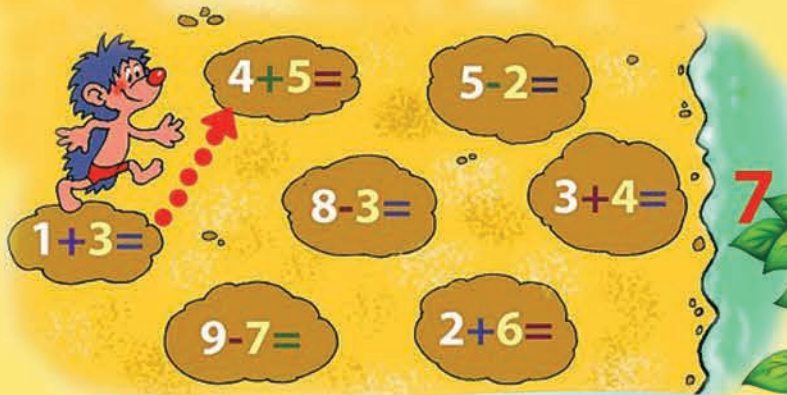
Барбара сама написала мне об этом. Она сообщила, что после этого случая некоторое время болела. Она также написала, что никогда не забудет этот день и что с той поры она дала себе слово слушаться старших незамедлительно.

КРОЛЕНЯТА

**З'єднай точки
за цифрами
та розфарбуй.**

Проведи ежика к морю, решая примеры.

Художник перепутал цвета в радуге, когда рисовал картину. Раскрась радугу в те цвета, которые должны быть в правильном порядке.

Пронумеруй их.

КОРОНА-ЛАБИРИНТ

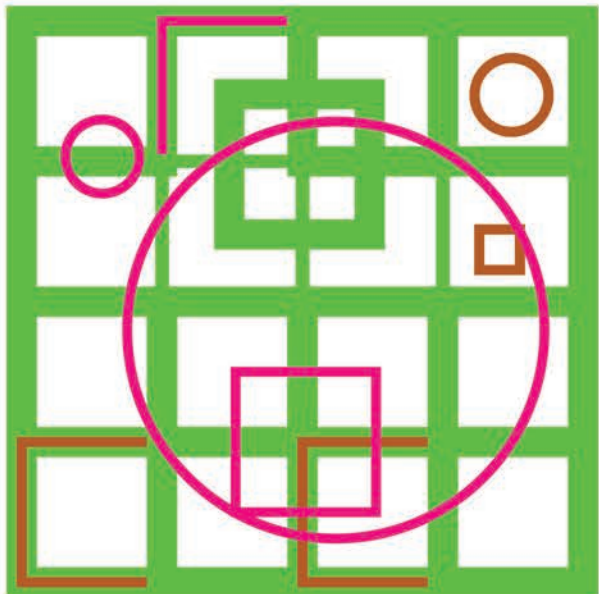
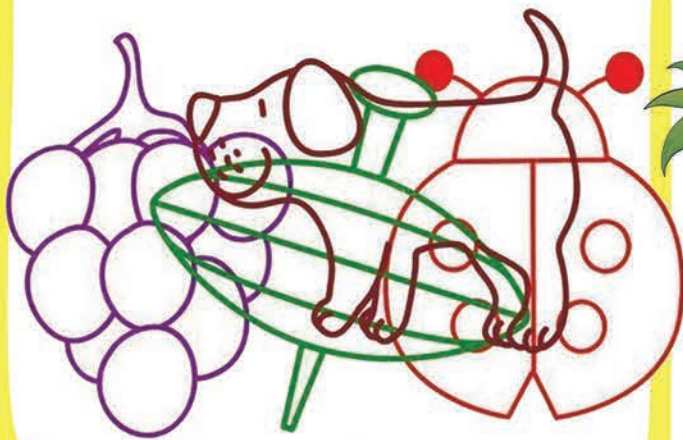
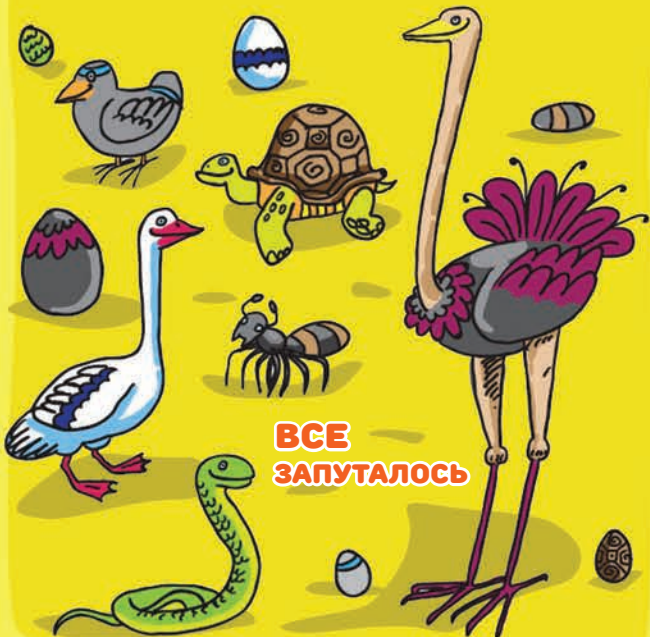
Проведи линии по короне, не выходя за контуры.

**Знайди
необхідні
предмети.**

КВАДРАТИ

Скільки квадратів
ти бачиш на малюнку?Знайди 2 однакових
кораблики.Знайди всі зображення на цьому
малюнку та назви їх.Из-за беспорядка и суматохи все яйца
растерялись и перепутались. Помоги каждому
животному найти потерянное яйцо.

СПОВНЕНА СМЕРТЕЛЬНОЇ ОТРУТИ

Може здатися, що деякі твої слова необразливі, але якщо ти придивишся до реакції навколишніх, то зрозумієш, що це не так.

У тропічних лісах Колумбії мешкає маленька **деревна жаба**, яку називають жажливим листолазом. Розміром вона всього 2-4 сантиметри. А жажлива тим, що є однією з найбільш отруйних хребетних тварин на землі. Індійці змащували її отрутою вістря своїх стріл, щоб знищувати ворогів на війні, адже одного

міліграма цієї отрути достатньо, аби вбити двох слонів.

Існує кілька видів цих жаб, і всі вони відрізняються яскравим забарвленням – жовтим, оранжевим чи світло-зеленим.

Чому вони такі отруйні? Вчені тривалий час намагалися знайти відповідь на це запитання. На свій подив, вони з'ясували, що якщо вирощувати цих жаб у лабораторії, то отрута в їхньому організмі не виробляється. Річ у тім, що в дикій природі ці тварини харчуються комахами,

у тілі котрих містяться токсичні речовини. Жабам ці речовини не шкодять, спеціальні залози переробляють їх в отруту, котра накопичується в шкірі.

У неволі ж, харчуючись неотруйними комахами, і самі жаби стають безпечними.

Наш язык можна порівняти із жажливим листолазом. Якщо ти не стежиш за своїм язиком, то можеш завдати великої шкоди навколишнім людям. Кожне образливе слово – це отруйна стріла, яка ранить інших.

ВЫСШАЯ
СТЕПЕНЬ ЛЕНИ

ростки переваривают- ся в нем целый месяц. Некоторые биологи объясняют, что лень этих животных вызвана очень низкокалорийной пищей – они экономят энергию.

Ленивцы не беспокоятся о личной гигиене. На их длинной и спутанной шерсти растут водоросли и размножаются бактерии, так что она зеленеет, поэтому ленивцы сливаются с листвою деревьев и их трудно разглядеть.

Ленивцу на пользу его медлительность и лень. Но людям брать с него пример никак нельзя.

Если ты проводишь дни, валяясь на диване, медленно вбирая в себя информационный мусор, сидя перед монитором компьютера, лениво щелкаешь пультом телевизора, переключая каналы, или просто бесцельно смотришь в окно, то твоя унылая жизнь «ползет со скоростью два метра в минуту».

Обязательно постарайся избавиться от лени. Вокруг столько всего интересного! Столько замечательных дел можно сделать, помогая другим и разукрашивая свою жизнь яркими красками!

КОМАХИ
ТА ІНФЕКЦІЇ

Кімнатні мухи розносять велику кількість інфекцій. Адже перед тим, як сісти на продукти, вони неодноразово побували на смітнику та в інших місцях, про які краще не згадувати. Кожна муха носить на собі до 26 мільйонів мікроорганізмів і не менше 26 мільйонів у кишечнику. Але цікаво те, що мухи на ці хвороби не хворіють і не перетравлюють бактерії: як вони потрапили до організму, так вони з нього і виходять цілими, перебуваючи в кишечнику мухи по кілька тижнів. Спеціалісти стверджують, що мухи переносять понад ста хвороб. І серед них такі страшні, як дизентерія, туберкульоз, сибірська виразка.

Тому будьте обережними!

Веселый English

PETS ДОМАШНИЕ ЖИВОТНЫЕ

TASK 1

Read and remember new words.
Прочитай и запомни новые слова.

TASK 2

Search for the words.
Отыщи необходимые слова.

parrot
[пэррот] –
попугай

bird [бьод] –
птичка

dog [дог] –
собака

cat [кэт] – кот

hamster
[‘хамстэ] –
хомяк

mouse
[маус] –
мышка

lizard [‘лизэд] –
ящерица

turtle
[тьютл] –
черепашка

rabbit [‘рэбит] –
кролик

fish [фиш] –
рыбка

Pets Wordsearch

R	Q	Q	U	R	R	G	G	K	V
A	D	O	G	N	A	S	G	H	F
B	U	P	O	K	W	Q	E	T	Q
B	J	A	L	I	Z	A	R	D	I
I	S	R	D	X	F	I	S	H	D
T	U	R	T	L	E	C	A	R	K
V	M	O	U	S	E	B	U	V	P
C	A	T	F	F	U	F	C	X	P
L	A	D	P	D	G	J	X	I	T
U	H	A	M	S	T	E	R	U	D

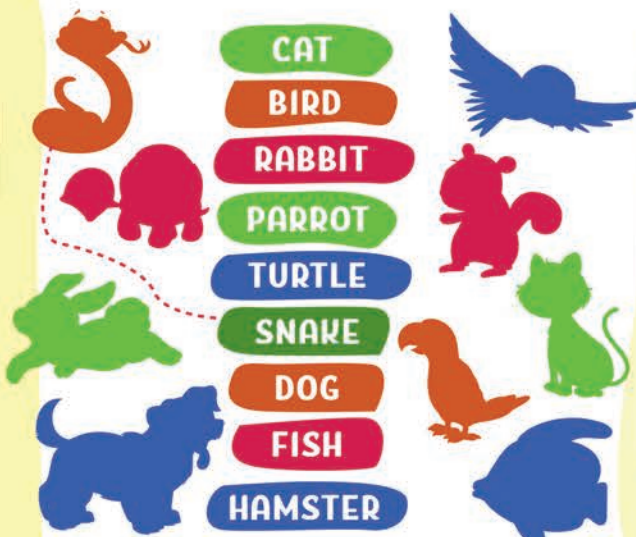
hamster
cat
dog

mouse
parrot
rabbit

fish
lizard
turtle

TASK 4

Look and match. Answer to the questions. Write: Yes, it is / No, it isn't.
Соедини слова с картинками. Ответь на вопросы: да или нет?

CAT

BIRD

RABBIT

PARROT

TURTLE

SNAKE

DOG

FISH

HAMSTER

Is it a dog?

Is it a hamster?

Is it a cat?

Is it a snake?

Is it a fish?

Is it a bird?

TASK 3

Find the words and write them down.
Найди слова и запиши их.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26

2-9-18-4

5-1-20

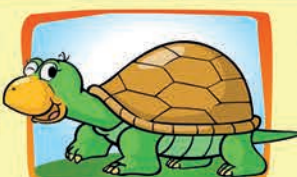
4-15-7

6-9-19-8

18-1-2-2-9-26

20-21-18-20-12

16-1-18-18-15-20

TASK 5 My PET

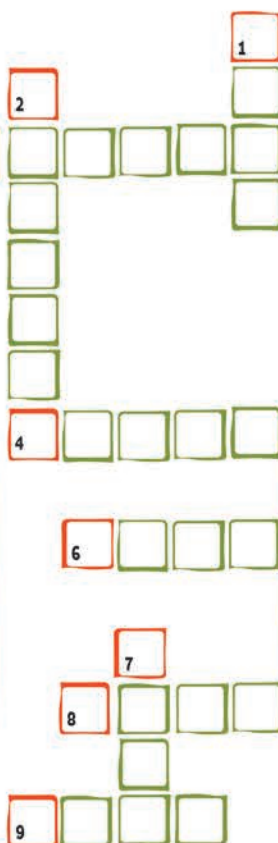
Do the crossword. Draw your pet and write about it.
Реши кроссворд. Нарисуй своего питомца и напиши о нем.

This is my pet _____

can

likes

We _____

DOWN

1.

5.

ACROSS

4.

6.

3.

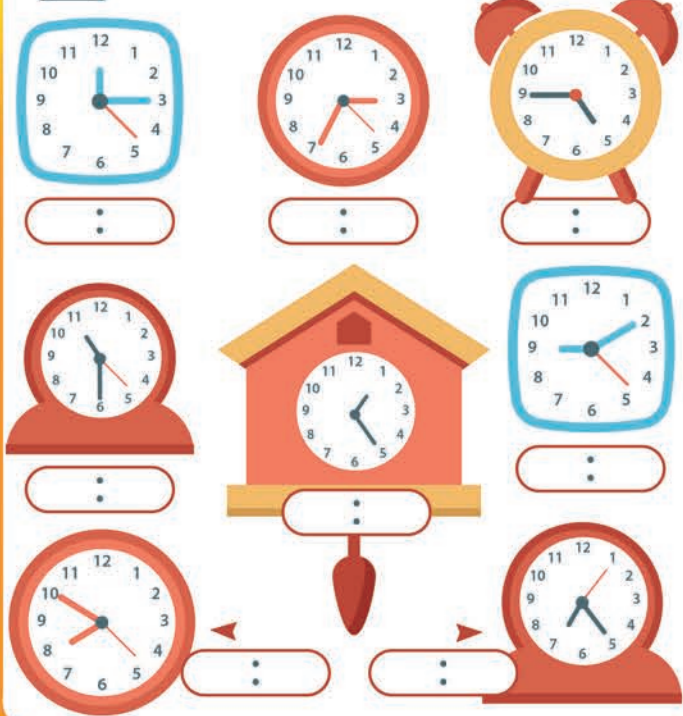
9.

8.

ВРЕМЯ

Напиши, сколько времени показывают часы.

Людмила Мілутенко

ЛІТНІЙ ДЕНЬ

У бабусин садок в літній день я зайшов,
Квіточок в ньому дуже багато.
Ось метелик присів на одну із квіток,
Нектар бджілки збирають завзято.

У відерце своє я водички набрав
І полив квіточки ці духмяні.
Нехай пахнуть вони і радіють усі,
Коли погляд на них направляють.

Слава, Боже наш любий, за сонечко й дощ,
Що на землю Ти нам посилаєш.
За любов неземну і за милість Твою,
Що до кожного з нас проявляєш.

Какие животные дикие,
а какие домашние?

Дорожки

Помоги ребятам выбрать верный путь, чтобы проведать свою Буренку.

Алла Кривоносова

У ГОСТЯХ У БАБУСИ ОРИСІ

Сьогодні зранку сестрички Оля і Тетянка вперше їдуть до моря. Вже за годину вся родина автобусом вирушає в цікаву подорож.

Спочатку дівчаткам їхати було весело і приємно. Спостерігати однакові краєвиди за вікном їм згодом набридло, і вони почали нудьгувати. Хотілося якнайшвидше приїхати до моря. Тому, коли водій автобуса, нарешті, оголосив про короточасну зупинку, сестри зраділи і чимдуж побігли до виходу. Задля розваги вони почали бігати наввипередки, та раптом Таня перечепилася і впала, травмувавши ногу. Мама допомогла доньці, обробивши рану на її коліні йодом. Потім сім'я знову вирушила в дорогу.

У невеличкому приморському селищі було багато людей, котрі приїхали на відпочинок. Це і не дивно, адже сезон тепла й засмаги був саме в розпалі, тому знайти потрібне житло виявилось завданням не з легких. Довелося обійти мало не півселу, доки родина не знайшла нарешті те, що хотіла. Вони підійшли до непоказного маленького будиночка, який

знаходився край вулиці. Тетянка втомилася, мабуть, чи не найбільше, нога трохи боліла.

На подвір'ї вони побачили стареньку бабусю, яка працювала в невеличкому квітнику. Матуся люб'язно привіталася з літньою жінкою та поцікавилася, чи здають тут кімнати. Бабуся запросила їх увійти. Вона пояснила, що живе самотньо, внуки та інші родичі лише зрідка навідувають її. Зрештою старенька погодилася прийняти гостей до себе.

Ось так розпочалося нове життя для всіх – для родини сестричок і для бабусі Ориси. Уся родина зранку йшла до моря, відпочивала, радіючи кожній миті. А надвечір уся сім'я, не поспішаючи, спілкуючись, поверталася додому.

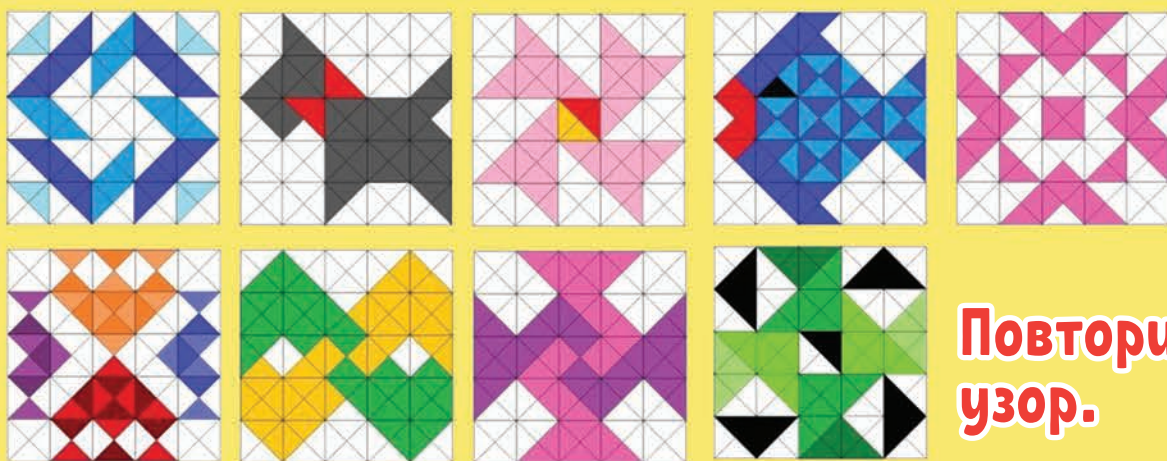
Дівчатка залюбки допомагали старенькій у буденних хатніх справах. Тетянка охоче ходила до місцевої крамниці, щоб купити хліба або ще чогось для бабусі Ориси. Молодша Олечка теж, не гаючи часу, підмітала подвір'я чи поливала яскраві квіти в бабусиному квітнику. Квіти милували кожне око, ніби

розповідаючи навколишнім про те, Який турботливий наш Творець. Він з любов'ю подарував людям усе це барвисте квіткове розмаїття!

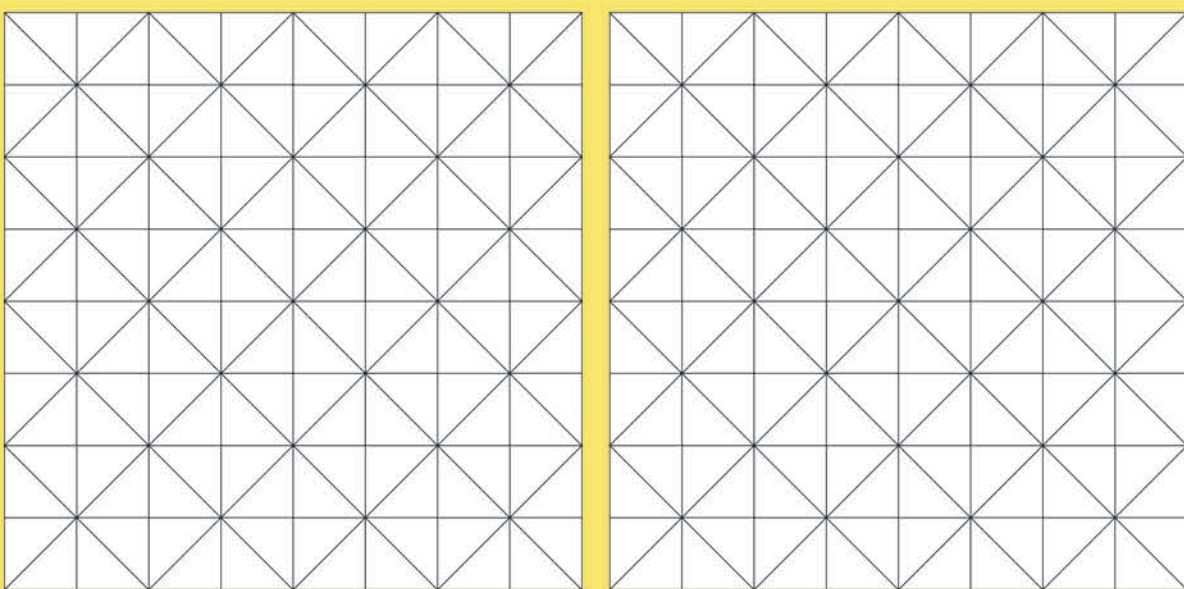
У вільну хвилину дівчатка залюбки ділилися зі старенькою своїми таємницями, цікавими шкільними пригодами, звеселяючи бабусю Орису приємним спілкуванням. Щовечора вони розповідали їй свої улюблені історії зі своєї дитячої Біблії. Бабуся зі здивуванням відкривала для себе безмежний світ біблійних героїв.

Надзвичайно швидко проминули два тижні відпочинку для родини сестричок і бабусі. Прощаючись зі своїми гостями, бабуся розчулено плакала. Бажаючи одне одному всіляких благ, усі сподівалися, що наступного року вони обов'язково зустрінуться знову. Бабуся Орися обіцяла читати Біблію, а ще сказала, що навіть не підозрювала, що незнайомі люди стануть для неї близькими й рідними.

Вже долаючи зворотній шлях додому, Тетянка розмірковувала над тим, як це прекрасно, коли чужі люди стають близькими.

Повтори
узор.

Веселі цифри

4

Якщо стільчика підняти
І за ніжки потримати,
Можуть дітки споглядати
І четвірочку впізнати.

Чотири їжачки
Скрутились у клубки.

Зима, весна і літо,
І осінь на дворі.
Чотири пори року
Існують на землі.

5

А п'ятірка, як та змійка,
Шийку вправно вигинає,
Хвостик знизу підгинає,
Рахувати нас навчає.

П'ять гарненьких каченят
Поруч з мамою сидять.

П'ять горобчиків маленьких –
Чепурнесенькі пташки.
Бог цінує цих сіреньких,
А тим більше цінний ти.

6

Із черешеньки смачної
На жаль, гусінь виглядає.
На шестірку вони схожі,
Кожен їх завжди впізнає.

Шість пухнастих цуценят
Раді бачити малят.

І створив Бог небо й море,
Землю і усе, що в них,
Сонце, місяць, ясні зорі...
За шість днів усе створив.

7

Носик дітки малювали,
Всі малюнки позбирали,
Своїм друзям дарували,
Цифру сім їм нагадали.

Сім метеликів літали,
Настрій діткам піднімали.

Бог від творчої роботи
В сьомий день спочив.
Залишай і ти турботи,
Як Він нас навчає.

8

Коли сонечко яскраве,
Одягаєм окуляри.
В них з'єдналися два кільця,
Наче вісімка оця.

Вісім слоненят гуляли,
Все довкола поливали.

Давид був восьмим сином,
Найменшим із братів,
Та з Богом мав він силу
Здолати ворогів.

9

Равлик з дерева повзе,
Свій будиночок несе,
Схожий дуже на дев'ятку.
Подивіться-но, малюнок!

Дев'ять квіток у віночку
Посідали всі рядочком.

Жінка монету одну загубила,
Дев'ять монет на столі залишила.
Щиро зраділа, коли віднайшла,
Так Бог шукає кожне дитя.

Тетяна Євтушенко

10

Одиниця в м'яча грала,
Ніжкою його буцала,
В ньому нулика впізнала
І десяткою стала.

Десять діток у садку
Гralись пасками в піску.

Щоб людину захистити,
Бог Закон подарував,
Як вона повинна жити,
Десять правил написав.

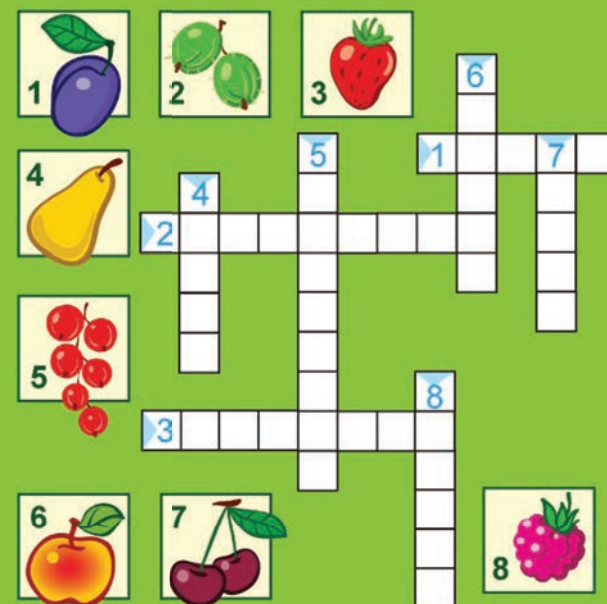

Полічи.

Кроссворд

Вспомни, как называются фрукты, изображённые на картинках, и отгадай кроссворд.

Домашнє морозиво: рецепт замороженого соку з ківі

Ми приготуємо в домашніх умовах морозиво з ківі. Такий десерт не тільки яскраво-зелений, як саме літо, але ще і з приємною консистенцією і ніжною кислотною. Це морозиво чудово втамовує спрагу і піднімає настрій навіть похмурого дня. До речі, ти можеш зробити такий же заморожений сік із полуниці, малини, апельсина та інших ягід і фруктів на свій смак.

Інгредієнти:

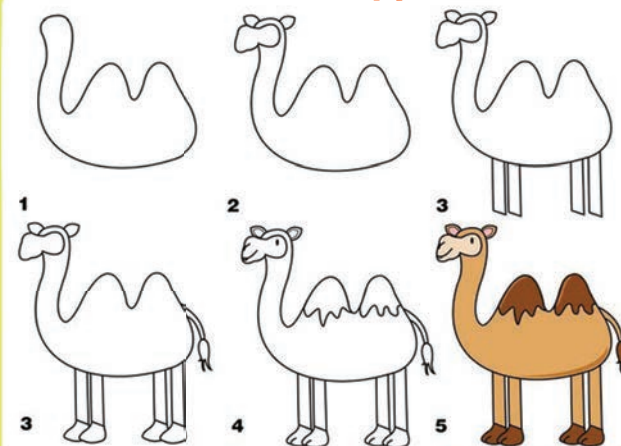
- 5 ківі,
- цукор за смаком,
- 10 г ванільного цукру.

Спосіб приготування:

- 1 Сиглі плоди ківі очисти від шкірки і гарненько розімни виделкою.
- 2 Додай звичайний і ванільний цукор за смаком і перемішай до консистенції пюре.
- 3 Виклади пюре з ківі у формочки. Для краси можна на дно помістити ціленькі тонкі скибочки ківі.
- 4 Встав у формочки дерев'яні палички і відправляй у холодильник для заморозки приблизно на 2-3 години.
- 5 Після того, як пюре стане твердим, дістань заморожений сік із формочок і відразу ж подавай.

Учимся рисовать ВЕРБЛЮДА.

Максим Білоус

Яна Будюк

Галя Затварська

Олексій Лобойко

Діана Пилипчук

Анжеліка Перак

Луїза Куш

Каріна Лаврека-Кайкуліна

Ліда Кот

Інна Гусак

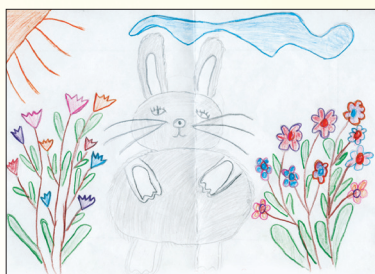
Вадим Ткаченко

Вероніка Дусь

Дарія Темченко

Яна Собчук

Луїза Борисова

Влада Касянчук

Понеділок
14:00 Відкрий у собі нові таланти!

Нора.UA
телеканал Надія

МАЛЮВАННЯ

ДИВІТЬСЯ ТЕЛЕКАНАЛ «НАДІЯ»

У кабельних мережах, Інтернеті, на моб. додатках і на супутнику ASTRA 4A

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Аліна Сольнікова

Костя Реверук

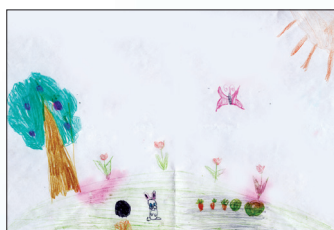
Мар'ян Білас

Матвій Корнелюк

Полліанна Колош

Олександра Лутченко

Андрій Романченко

Лідія Колош

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10–А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467–50–68

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали: Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

